

הוועדה לקבילות פנקסים

חברי הוועדה: ד"ר שמואל סעדיה, עו"ד, יו"ר
רו"ח נעמי אהרוני, חברה
רו"ח דוד אנזל, חבר

העורר: מרואן ג'ית מס' תיק 028396307
ע"י ב"כ רו"ח נאדר סולטאן

המשיב: פקיד שומה ירושלים 2
ע"י ב"כ אסף סירמה, מנהל תחום
צליל שוקרון, מפקח
שנות המס: 2011-2014
מהות העסק: מאפיית פיתות

החלטה

א. תיאור העובדות וטענות העורר

1. העורר, שהוא מנהל עסק של מאפייה משנת 2011, הגיש ערר על פסילת ספריו על ידי המשיב פקיד שומה ירושלים 2 אשר לדבריו מצא ליקויים מהותיים בניהול ספריו של העורר ונתן הודעה לפי סעיף 130(ג) לפי פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) וסירב לקבל את ספריו וחשבונותיו לפי סעיף 130(ב) לפקודה הנ"ל (ולהלן בפסק דין זה – הפקודה).

2. העורר טען טענות אלו:

א. המפקח הינו מתמחה במס הכנסה ולא צבר די ניסיון בפסילת ספרים

ב. טעה המפקח בקובעו, בסעיף 2 להודעת הפסילה, כי על העורר הנישום לנהל ספרים לפי תוספת 2א(ג) להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ג 1973 (כאמור בסעיף 1 להחלטה מיום 6.12.15) אלא לפי תוספת 2(ד) שכן המפקח טעה במספר העובדים לשנים הרלבנטיות (באופן שהשנה הרלבנטית לשנת 2013 הם מספר העובדים בשנת 2012 והעורר טוען כי שגה בכך המשיב).

ג. שגה המפקח בקשר להכרעתו בעניין הזמנות (כעולה מסעיף 2א להחלטתו) ושגה המשיב כי אי ניהול ספר הזמנות מהווה סטייה מהותית שכן בשל אופי העבודה אצל העורר הנישום (מאפיית פיתות) הרי כי לא עובדים לפי הזמנות אלא כל לוקח מגיע בבוקר ונוטל את הכמות הנדרשת לו וכי מדובר בלקוחות קבועים.

ד. שגה המפקח בקשר לאי רישום יתרת לקוחות וספקים ושגה בכך שלא הסביר איך הליקוי הנטען הגביל את ביקורתו וכיצד מכך נבע ליקוי באי רישום הכנסות. בנוסף שגה בכך המפקח שכן הוסבר כי אין לנישום יתרות וכי הוא מתחשב פעם בחודש עם ספקיו ולקוחותיו ומשלם את מלוא החובות לספקים ולכן היתרות שואפות לאפס (הן לגבי לקוחות והן לגבי ספקים). עוד טוען העורר כי הוסבר למפקח כי העורר עובד עם ספק קמח אחד וניתן היה לבדוק בנקל יתרה.

- ה. שגה העורר בסעיף 2ב להודעת הפסילה שכן הסעיף לא רלוונטי לתוספת א2 אשר לטענת העורר חלה עליו ומעבר לנדרש טען העורר כי רשם את סוג המוצר בערבית אלא שהמפקח לא קורא ערבית ולכן אף בכך שגה בפסילת ספריו.
- ו. העורר טוען כי במהלך הדיון המפקח שחזר את כמויות הרכישה מהחשבוניות ספק והתבסס על כך.
- ז. שגה המפקח לטענת העורר כי המפקח לא הסביר בסעיפי הפסילה מדוע הוגבלה עבודתו ומדוע לא יכול היה להעריך את ההכנסה ובחר לטענת העורר לעשות מלאכתו קלה בפסילה.
- ח. המפקח שגה אף בכך שלא מצא שום תקבול שלא נרשם דבר המלמד כי תקבוליו של העורר - נישום נרשמו.
- ט. שגה המפקח בעניין תעודות המשלוח שכן הוסבר למפקח כי שיטת העבודה, לפיה בבוקר כל אחד לוקח הכמות הנדרשת והמחלק רושם הכמות ב"אמונה מלאה" ובסוף חודש עורכים "תחשיב, אינה מצריכה כן העורר מבקש להתחשב בכך שלא למד עברית ולא הגיע מעולם העסקים.
- יא. שגה המפקח שכן הוצג לו באופן מלא חישוב עלות יחידות הייצור כבקשתו וכמות הייצור.
- יב. כמו כן טוען העורר, בין השיטין, שייגרם לו עוול בעצם פסילת הספרים וכי סטיותיו אינן מהותיות.
3. הערר נתמך בתצהיר העורר מיום 2.5.16 בו הוא מצהיר כי ניהל את ספריו באופן חוקי וכי כל הדיווחים על הכנסותיו והוצאותיו הן אמת וכי, כפי הצהרתו, מעולם לא העלים הכנסות מכל סוג כלשהוא.
4. לנגד עיני הוועדה אף סיכומי העורר בה שב בתמצית על טענותיו, שב וטען (ס' 2 לסיכומי מיום 1.7.18) כי הוא מייצר "כמות מסוימת", שליחי מסעדות באים לקחת "מעמיסים הולכים ובסוף החודש יושבים וסוגרים חשבון ואני מוציא חשבונית מס קבלה על כל הכסף שאני מקבל מהלקוחות". בסיכומיו טוען העורר כי המשיב העלה נימוקים, במהלך הדיון שלא היו בהחלטת הפסילה עצמה - דבר הנקרא למעשה במונח המשפטי "טענות כבושות".
5. העורר טוען בסיכומיו כי המשיב אף קיבל גישה חופשית לערוך כל בדיקה אצל העורר, קיבל הסבר על דרך הייצור, כמות החומרים ואיתר, לטענת העורר בסיכומיו, את ספקי הקמח (ספק או שתיים למרות שבערר טען לספק אחד). העורר טוען כי המשיב לא טוען שאינו יכול לבדוק הכנסות או הוצאות ורוב עבודתו הסתמכה על מסמכי הנישום כאשר בד בבד פסל אותם. המשיב טען כי העדר התאמה, בין סכום הכנסות לקניות אינו צריך להוביל לפסילה.
6. העורר אף טען בסיכומיו כי ניתן לשום לפי מיטב הפסילה ללא צורך בפסילה והסטיות אינו מהותיות אלא בשל "תנאי השטח" שבעסקו. בסיכומיו אף טוען המשיב כי העביר תקבולים לספק הקמח כי אין לו חשבון בנק.
- ב. טענות המשיב
7. מנגד משיב פקיד השומה בתגובתו לערר שבפנינו, ובהתייחס לסעיפי הערר ומענה המשיב כי:
- א. העובדה כי המפקח הינו מתמחה אינה רלבנטית לפנקסיו של הנישום.
- ב. המשיב מסכים כי ההוראה אשר חלה על הנישום הינה מכוח תוספת א2(ד) להוראות נס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ג 1973
- ג. לעניין אי ניהול ספר הזמנות טוען המשיב כיצד, לפי שיטת העבודה הנטענת של העורר יכול העורר לייצר את כמות הפיתות המספיקה לכל לקוחותיו מבלי לדעת כמה כל אחד צריך שהרי הלקוחות מזמינים מראש את כמות הפיתות הנקנות. לכן, כפי שטוען המשיב בערר זה, הרי

- יש משמעות לאי ניהול ספר הזמנות ואי ניהול מהווה סטייה מהותית. כמענה לטענה בהקשר לכך כי הלקוחות הם קבועים הרי טוען המשיב כי לפי החשבונות עולה כי מדובר בלקוחות משתנים לאורך החודשים והשנים ועל אי הקביעות ניתן ללמוד על השינויים במחזורים הנטענים ע"י העורר הנישום דבר שלפי עמדת המשיב אינו מתיישב עם טענת העורר.
- ד. לגבי אי ניהול רישום יתרת לקוחות וספקים הרי, באשר ללקוחות וטענת העורר כי הוא מתחשבן עימם על בסיס חודשי הרי הדבר אינו מתיישב, לפי עמדת העורר עם שקים דחויים המלמדים כי כן קיים מערך התחשבות. המשיב אף אינו מקבל את טענת העורר לגבי הספקים בהציגו ובצרפו לתגובתו לערר כרטסות הנהלת חשבונות של ספקים (המתייחסים לעורר הנישום) בהם, בניגוד לעמדת העורר, אכן היו יתרות ספקים לסוף שנת המס. המשיב אף אינו מקבל את טענת העורר כי הוא עובד עם ספק קמח אחד.
- ה. המשיב טוען כי בניגוד לעמדת העורר הרי ציון הפרטים בחשבונות נדרש וחל עליו אף לפי תוספת 2(ד) ומדובר בליקוי מהותי. לפי עמדת המשיב העורר לא נותן ציון המאפשר את תיאור הטובין אלא מכנה את שמונים אחוז ממוצריו בחשבונות המס פיתה (כאשר הוא כותב כן בערבית), וב17 אחוז אינו מפרט את תיאור הטובין. המשיב אף טוען כי ב2% מחשבונות המס כתוב בעברית לאפות + פיתות דבר המלמד כי נמכרו גם לאפות - דבר שאינו מתיישב עם החשבונות בערבית. כמו כן טוען המשיב כי ב1% מהחשבונות רשום באופן כללי " דברי מאפה". כל זאת לפי עמדת המשיב מקבל משנה תוקף לנוכח כך שבביקורת נמצא כי יש מוצרי מאפה מסוגים שונים כגון לאפות ופיתות בגדלים שונים, פיתות ביס ולכן יש חשיבות לפירוט בחשבונות. כך גם לא ניתן להבין ולשחזר מהחשבונות את הכמות והמחיר דבר המקבל משנה תוקף כי יש מחירים שונים ללקוחות שונים ואף לא נמצא בעסק מחירון או מסמך שממנו ניתן ללמוד על מחיר המוצרים.
- ו. המשיב טוען כי המפקח שחזר את כמויות הקניות מהחשבונות וערך בדיקה מול הספקים ובעקבות כך הוחלט כי דיווחי הקניות תואמים לדיווחי הספקים ומכאן לא ניתן להשליך על ספריו של הנישום.
- ז. המשיב טוען כי הליקויים שנמצאו הינם ליקויים מהותיים אשר הגבילו את דרך יכולת הביקורת באמצעות ספרי העורר. המשיב טוען כי טענת העורר כי ביקש לעצמו דרך " קלה " של שומה אינה נכונה אלא דרש בדיקה מול ספקים, ביקורת תומכת שומה בליווי כלכלן ועוד.
- ח. בניגוד לטענת העורר אשר טוען כי המפקח לא מצא שום תקבול שלא נרשם דבר המלמד, לשיטת העורר, כי תקבוליו של הנישום העורר נרשמו הרי המשיב מפרט אי רישום של שקים בחשבונות המס/קבלות, אי מילוי פרטים מזהים של שיק, וכן שקים רבים שנמצאו שייכים ללקוחות של הנישום בבדיקה אצל הספקים והנישום אמר כי הוא מסב שקים מלקוחות לספקים.
- ט. המשיב אינו מקבל את טענות העורר לגבי " אמונה מלאה" וכי אין חולק כי הנישום העורר לא ניהל תעודות משלוח (ואף לא מתקיים הסייג בסעיף 2(ד)4)
- י. לפי עמדת המשיב אין רלבנטיות להיות העורר ממזרח ירושלים. אי ידיעתו עברית אינה רלבנטית לנוכח סעיף 21(ב) להוראות המאפשר רישום בערבית במערכת החשבונות. כך גם אין רלבנטיות להעדר הרקע של העורר בעולם העסקים.

יא. המשיב יטען כי חישוב עלות יחידת ייצור וכמות הייצור שהוצגה ע"י הנישום אינה רלבנטית לקבילות הפנקסים, לא נתמכת בראיות, אינה תואמת לביקורת שנערכה וכי כאמור אין מחירון בעסק.

יב. המשיב אינו מסכים עם כלל טענות העורר.

8. העורר אף סומך ידיו על תלונה במשטרה שהוגשה בשל חשבונית מזויפת.

9. לסיכום טוען המשיב לליקויים מהותיים אצל העורר על אף שתוספת א2(ד) להוראות מחייבות את הנישום בניהול מערכת בחירות" בסיסית יחסית" ולדבריו (ראה הסיפא לתשובה לערר):

"מכלול הליקויים יחדיו מהווים סטיה מהותית המקשה על המפקח לבדוק ולאמת

את ההכנסה שדווחה"

ג. הדיון ביום 26.4.18

10. ביום 26.4.18 נערך דיון בפנינו. הב"כ המשיב המלומד סקר את מהות עסקו של העורר ושב והעלה את טענות הערר. הסתמך על אופי עסקו כי אינו עובד לפי הזמנות.

11. ראו דבריו של ב"כ המשיב בפנינו:

"לטענתו קונים באופן אקראי, כלומר, יש גופים שמזמינים לדוגמא: מסעדות וכו'.

טענות העורר שאומר שהוא לא מנהל הזמנות, מי שבא בא פשוט ולוקח.

יש טענות נוספות, הוזמנו פנקסי הנישום כי בניתוח הדוח הכספי מצאנו אחוז חומר לא

סביר. הזמנו את פנקסי הדוחות של הנישום הקלדנו את כל פנקסי הדוחות, זיהינו

שהדוח רווח והפסד מבוסס על הערכות, ולא מבוסס על הנהלת חשבונות.

הנישום מוכר באופן יום יומי פיתות מבלי להוציא תעודת משלוח והזמנות בכלל

החשבוניות יוצאות בסוף חודש.

יש לנו מספרי צ'קים שהסב הנישום לספקים שלא עברו דרך החשבוניות מס קבלה שלו

מדובר על עשרות אלפי שקלים. זיהנו צ'קים שחיפשנו אותם בחשבוניות מס הריכוז

שעברו לספקים, ואם הוא מתחשבן על בסיס חשבוני הצ'קים של מזומן בנספח ב

רשמנו בהכרח זיהנו חוסר רישום."

12. העורר שב והעלה באמצעות בא כוחו המלומד רו"ח נאדר את הטענות:

"לגבי ספר ההזמנות לדעתי הם פסלו טכנית מאוד הם לא ירדו לשטח בשיטה שהוא

עובד באים אליו בבוקר, מניסיונו הוא יודע כמה כל קליינט לוקח. העבודה הזאת לא

מתנהלת לפי הספר, וגם מהמסעדות. המציאות שונה מניהול הספרים

הם באים לפעמים לוקחים 1000 פיתות זורקים באוטו והולכים הכול קורה במהירות."

13. כאשר נשאל ב"כ העורר ע"י הוועדה כיצד מס הכנסה יוכל לבדוק את הספרים שלו? על כך השיב

ב"כ המלומד רו"ח נאדר כי המשיב הצליח לשחזר ו"איך שהוא" עשה את השחזור דרך כרטיסי

הספקים וכי:

" שלא מצא שקל אחד בקניות שלו ובעליות הקניות שלו שזה לא רשום ומכאן עשה את

השחזור"

14. כאשר נשאל ב"כ המשיב ע"י הוועדה מה עמדתו על הטענה שהשקים שלכאורה, מבטאים הכנסה

אצל הנישום ואין ביטוי בחשבוניות אצלו ענה ב"כ המשיב רו"ח נאדר כי דבר זה לא מופיע בהודעת

הפסילה.

15. טוב עשו הצדדים בפנינו כאשר הסכימו בדיון כי אין מחלוקת עובדתית על טענותיו של העורר (כגון ובכלל כך הרי העורר הודה כי אינו מנהל ספר הזמנות והסכים לשאר הטענות העובדתיות) וכי כדברי ב"כ המשיב הם מסכימים לכך כאשר הדיון הוא אי הליקויים הם מהותיים - ועל כך הבענו הערכה רבה , כאמור, לצדדים.

16. צר לנו כי הצדדים לא באו ביניהם בדברים ואם באו - לא הגיעו לעמק השווה , אך זה מצב הדברים בפנינו.

ד. דיון והכרעה

17. כאמור טוב עשו הצדדים על כי הסכימו כי אין בערר זה מחלוקת עובדתית והסוגייה שנותרה הינה משפטית ונתונה לפתחה של וועדה זו אם הליקויים הם מהותיים או לא.

18. בכך השכילו הצדדיים לצמצם את יריעת המחלוקת בהליך שבפנינו ולמקד ולייעל את מלאכת הבירור וההכרעה.

19. עוד יצוין כי טוב עשה המשיב כאשר קיבל את עמדה העורר על כי הסיווג והתחולה הנכונה הוא סעיף א(2)(ד) להוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות) תשל"ג 1973.

20. בד בבד יש להצר על מספר טענות לא ענייניות אשר העלה העורר בעררו כגון מעמדו של המפקח כ"מתמחה" - טענה שאינה רלבנטית ואינה ברת משקל וכן לנוכח העובדה כי הוא ממזרח ירושלים, דובר השפה הערבית ואינו בקיא בעסקים – לכלל טענות אלו לא מצאנו, בכל הכבוד וההבנה, כל רלבנטיות או נפקות או משקל. הכל שווים בפני החוק.

21. יתר על כן סעיף 21(ב) להוראות המאפשר רישום בערבית במערכת החשבונות.

22. הוא הדין באשר לטענה של אי בקיאות בעולם העסקים (וראה ברוח זה את טיעוני סעיף 1 לסיכומי העורר) ועל רקע כך אף קובע החוק, באנלוגיה, כי אי ידיעת החוק אינה פותרת

23. ראה בעניין זה באנלוגיה סעיף 34 יט לחוק העונשין תשל"ז 1977 :

טעות במצב משפטי

34 יט. לעניין האחריות הפלילית אין נפקה מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו

אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו את האיסור, זולת

אם הטעות הייתה בלתי נמנעת באורח סביר.

24. ראו גם דברי כבוד בית משפט העליון בע"פ 845/02:

אי ידיעת הדין אינה פוטרת את הנאשם מאחריות פלילית. הסיפא של סעיף 34 יט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), קובע חריג לכלל זה בנסיבות שבהן טעותו של הנאשם באשר לדין הייתה "בלתי נמנעת באורח סביר" (347ה).

25. הסעיפים אשר עומדים לנגד עינינו בערר זה הם, בעיקרם, סעיפים 130(ב)(ג) לפקודה הקובעים כי:

(ב) ניתנו הוראות לפי סעיף-קטן (א), רשאי פקיד השומה לסרב לקבל חשבונות שלא על סמך פנקסי-חשבונות שנוהלו לפי ההוראות, אם הסטיות מההוראות או הליקויים שנמצאו בפנקסי החשבונות היו מהותיים לעניין קביעת הכנסה אצל נישום, ואצל מוסד - אם היו מהותיים.

(ג) סירב פקיד השומה לקבל חשבונות כאמור בסעיף קטן (ב), או פסל פנקסי חשבונות בשל ליקויים כאמור שנמצאו בהם - ישלח לנישום אולמוסד הודעה על כך ויפרט בה את נימוקי החלטתו

26. בעניין זה אמר כבוד בית משפט העליון כי הגישה צריכה להיות מקילה עם הנישום וראו האמור בפסק הדין בעניין ע"א 73/89:

"כאשר פקיד השומה פוסל פנקסי חשבונות בשל ליקויים מהותיים שנמצאו בהם... כדי שתקום חובת ההודעה לנישום, צריך שיהיו לפני פקיד השומה ספרי חשבונות כלשהם. אמנם די לעניין חובת משלוח ההודעה, שיימצאו אפילו ספרי חשבונות שאינם מלאים ותקינים, אך המעט הזה לפחות חייב להתקיים, כדי שיהיה מה לפסול ותהיה עילה למשלוח ההודעה (320 ג-ד). בבוא פקיד השומה, ומכל מקום בית המשפט, לבחון ולהחליט בדבר טיבם של הניירות והרישומים שבידי הנישום, אם לספרי חשבונות או לספק ספרים ייחשבו ואם לאו, ינהג גישה ליברלית וייתן למסמכים פרשנות רחבה, המקלה עם הנישום"

27. בהמשך מתווה כבוד בית משפט העליון את המבחן ביסוד הודעת הפסילה כי :

" המבחן, לפיו צריך פקיד השומה להנחות עצמו בשוקלו אם נדרשת הודעת פסילה לפי סעיף 130(ג) לפקודה, הינו כפול. המבחן האחד הוא עובדתי - מהם הספרים שהוגשו והאם יכולים הם להיחשב ספרים או פנקסי חשבונות לכאורה, כמשמעם בסעיפים קטנים (ב) ו- (ג) לסעיף 130. המבחן השני הינו מבחן תום הלב של הנישום - אם סבר לתומו כי אכן בידיו ספרים המתיימרים להיות ספרי חשבונות קבילים ואמינים, אף אם למעשה אין הם כאלה, או שמא זלזל בהוראות החוק או שביקש להערים עליהן) נישום, שלא העמיד לפני פקיד השומה את המידע בדרך הקבועה בחוק, צפוי לכך כי הכנסותיו ייקבעו על פי מיטב שפיטתו של פקיד השומה "

28. ראו גם את האמור בעמ"ה 7075/03 כי:

סעיף זה, על-פי לשונו הברורה, מלמד כי אף במצב שבו נוהלו ספרים בסטייה מההוראות, אפשר שלא יהיה מקום לפסול את הספרים, וזאת אם הסטיות אינן מהותיות לצורך קביעת ההכנסה אצל הנישום

29. לאחר ששקלנו את הדברים, ולאחר שעמדו בפנינו ההלכות הנ"ל בדבר בחינה ושקילה מה רלבנטי ומה לא, הגענו לכלל דעה כי בכל הכבוד וההערכה הליקויים שנמצאו אצל העורר – מהותיים הם.

30. ניסיונו של העורר " לגמד" את הליקויים או לתלות יתדותיו על האופי של העסק של המאפיינה אינה מקובלת, עם כל הכבוד, על הוועדה.

31. ברקע הדברים אף עומד מצב חמור יותר, שהוא אף בעיני הוועדה חמור מליקויים מהותיים, כי הוברר כי תקבולים של שקים אשר מתקבלים בעסק מוסבים אל הספקים ולמעשה לא נרשמים כהכנסה.

32. סדרת הליקויים והפגמים היא ארוכה ובמצב זה אף, כדברי כבוד בית משפט העליון, ה"כמות הופכת לאיכות" ואנו רואים בליקויים כליקויים מהותיים.

33. בכלל כך לא נוהל על ידי העורר יומן הזמנות. העורר אף אינו מנהל תעודות משלוח בעת יציאת הטובין - כלומר אין כל תיעוד על ביצוע הפעולה העיקרית של העסק – מכירת הפיתות. יש לראות בכך כליקוי מהותי.

34. זאת ועוד, מקובלת עלינו עמדת המשיב כי בחשבוניות מס קבלות נמצאו ליקויים רבים ובכללם ליקויים היורדים לשורש העניין - אי ציון תיאור הטובין המאפשר את זיהוי הטובין – שהוא נדבך יסוד, לפי

השקפתנו, הנדרש בחשבונית מס או קבלה או חשבונית מס קבלה. בניגוד לטענת העורר, שניסה אף בעניין זה ליצור מצב דברים מגמד כאילו הוא מייצר "פיתות" הרי הוברר, בממצאי המשיב, כי בעסקו מיוצרים ונמכרים סוגי מאפים שונים, בגדלים שונים, הדורשים ציון ופירוט – דבר שלא נעשה. ליקוי זה פוגם ביכולת המעקב אחר סוג המוצר שנמכר ובנסיבות אלו הוא מהותי.

35. כמו כן לא עמד העורר בחובתו לציין את היחידה שלפיה נמדדת הכמות, ואת המחירים.

36. בנוסף העורר לא ניהל רישום של יתרת הלקוחות והספקים. טענת העורר כי הוא מתחשבן על בסיס חודשי לא עולה בקנה אחד עם ממצאי המשיב אודות שקים דחויים המלמדים כי כן קיים מערך התחשבות. כך אף לגבי הספקים הרי הוצגו כרטסות הנהלת חשבונות של ספקים (המתייחסים לעורר הנישום) בהם, בניגוד לעמדת העורר, אכן היו יתרות ספקים לסוף שנת המס. העורר טען תחילה כי הוא עובד עם ספק קמח אחד (סעיף 2(ד) לערר) אך לאחר מכן טען " אחד או שניים".

37. לא ניתן להצדיק ליקויים אלו בטענות אודות " אמונה שלמה" בין העורר ללקוחותיו או ספקיו או האופי ה"דינמי" של העסק ולא מצאנו בטענות אלו נימוקים להצדיק את ביטול החלטת המשיב או התערבות בשיקול דעתו בעניין זה.

38. במצב עניינים זה אנו מחליטים לדחות את הערר.

39. בסיום פסק הדין נציין, לנוכח העיקרון העומד לנגד עינינו כי "העולם האמת עומד על דין אמת ופשרה" וכן "כי הכל שקול כנגד בשלום" כי הוועדה ממליצה את פקיד השומה לגלות גמישות והבנה כלפי העורר הנישום לגלות גמישות מבחינת גובה השומה, לבוא בדברים למשיב, אם העורר אף הוא יגלה גמישות ויסיים העניין בפשרה אך טוב יעשה ונכון וראוי לטעמה של המשיבה כי יבוא בכפופות קומה וינסה להגיע להבנות לגבי גובה השומה. הוועדה לטובת עניין ומגמה זו ולנוכח כך שהצדדים השכילו אף בפנינו להסכים במישור העובדתי - לא פוסקת הוצאות מתוך התחשבות ואות לרצון טוב מצד שני הצדדים לפעול ברוח זו.

40. תודה על תשומת הלב.

ההחלטה ניתנה ביום 14.4.2019

(-) חבר

(-) חברה

(-) יו"ר